

[Jimmy Stahr]

Når man første gang får VS' forslag om standsning af politiets våbensalg i hænderne, tror jeg nok, at de fleste ligesom jeg har tænkt: sælger politiet våben? Det er en naturlig reaktion, som jeg bl.a. mødte i min egen gruppe. Man kan slet ikke forestille sig, at politiet sælger våben.

Når man læser forslaget og begynder at tænke sig lidt om, er der alligevel nogle ting, der måske ikke er så skøre, som de ser ud i første omgang. Vi sælger rent faktisk våben i dette land. Det, man vel kan diskutere, er, om salget af våben overhovedet bør tillades, og hvordan vi skal stoppe eller nedbringe salget af våben.

Politiet konfiskerer altså en masse våben i løbet af året og sælger nogle af dem. Det er vel i virkeligheden mere et moralsk spørgsmål og måske et reklamespørgsmål. Man kan sige, at man synes, det er forkert, at politiet sælger disse våben. Man kan vende sagen om og sige: ja men nu har politiet konfiskeret 2.000-3.000 stykker jagtvåben, som er nye, og som egentlig kunne sælges i alle forretninger, og så skal politiet altså smide disse våben ud! Det virker på mig lidt dobbeltmorsk. Vi accepterer, at man sælger våben, og at vore jægere farer rundt og skyder fugle og alt muligt andet godt ned med nogle våben, som de har købt fuldt lovligt, men når det er politiet, der har konfiskeret nogle våben, siger vi: de våben skal I destruere. Man kunne bl.a. spørge: hvorfor stopper vi egentlig ikke for alt salg af udenlandske våben? Hvorfor importerer vi våben? Hvorfor stopper vi ikke det salg?

Umiddelbart synes jeg ikke, at VS' forslag er fantastisk godt, men da nu justitsministeren har vist en meget liberal holdning til det, ville det være tosset, om jeg stod her og sagde, at vi ikke vil være med til at se nærmere på det. Derfor vil jeg sige til VS, at vi vil være med til i udvalget at se nærmere på, hvordan vi begrænser våbensalg i det hele taget og måske også politiets våbensalg.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, at hr. Jimmy Stahr kom ind på nogle vigtige sider og nogle vigtige spørgsmål ved dette forslag. Han konstaterede også, at det i virkeligheden er et moralsk spørgsmål. Det synes jeg er noget, man ligesom ser væk fra i forslaget. Det er jo ikke våben i sig selv,

der er farlige. Det er ikke våben, der begår forbrydelser eller kriminalitet. Det er personen bagved. Her fokuserer man ensidigt på våbenet, ikke på personen. Det er ligesom med biler: det er ikke dem, der slår folk ihjel; det er manden eller kvinden bag rattet, der gør bilen farlig.

Forslagets formål er, siger man, at begrænse våbenmængden i samfundet. Jeg var glad for, at justitsministeren fremhævede, at frit lejde-aktionen intet havde med dette forslag at gøre – det står også i forslaget – men at det alene gik på de våben, politiet konfiskerer fra personer, som ikke har tilladelse til at have dem. De fleste af disse våben destrueres, fordi de er ulovlige eller farlige, eller gives til museer, hvis de er gamle nok, og så er der en mindre del – nemlig dem, der er fuldt funktionsdygtige – der sælges til våbenhandlere.

Når forslagsstillerne siger, at det af principielle grunde er uacceptabelt, at politiet optræder i rollen som våbensælger, vil jeg godt sige, at af principielle grunde finder jeg det ulogisk, at politiet skal destruere fuldt funktionsdygtige våben, som det er lovligt – og som det er ønskeligt – at nogle mennesker besidder, og som derfor også må sælges og købes efter særlige regler.

Når man senere i forslaget siger, at efter forslagstillernes opfattelse er det meget vigtigt at begrænse den samlede våbenmængde, der er i omløb i samfundet, og konstaterer i sætningen umiddelbart bagefter, at det nok ikke vil være konsekvensen af dette beslutningsforslag, så vil jeg sige, at det er jeg enig i; jeg tror ikke, det vil medføre en begrænsning.

Jeg ville finde det rigtigt, hvis man kunne begrænse den samlede mængde våben, men de våben, der skal begrænses, er de våben, der er illegale, de våben, der anvendes ulovligt, og det tror jeg ikke man opnår ved dette forslag. Jeg tror, at det, man opnår, er, at man fjerner en årlig indtægt på ca. ½ mill. kr. fra justitsministeriet, og det finder jeg ikke der er nogen grund til, når man ikke opnår noget positivt ved det.

Jeg vil godt til slut sige, at våben jo er et vidt begreb; det omfatter mange ting. I den ene ende af skalaen er det kampvogne og undervandsbåde, og i den modsatte ende er det jagtgeværer eller haglgeværer – det er også våben. Hvis der skulle være nogle, der